

[Aksel Larsen.]

& Kier og spurgte, om de eventuelt kunne komme i betragtning. Han sagde, at det havde han ikke noget imod. Derpå indgav de tilbud. Så sagde han: det tilbud er altfor svimlende højt, jeg vil med hænder og fødder sætte mig imod, at de herrer kommer i betragtning. Efter at Wright, Thomsen & Kier havde fået denne besked, afskibede de materiellet. Så det drejer sig ikke om, hvilken dato det var, men det er meget væsentligt, at efter at Wright, Thomsen & Kier havde fået besked om, at deres tilbud var for højt, afskibede de materiellet. Ministeren har sagt, at forholdet var lige omvendt. Da materiellet ankom og Wright, Thomsen & Kier ville til at arbejde, overdrog Milner ikke en del af arbejdet til et bornholmsk firma, men han nedlagde indsigelse imod, at Wright, Thomsen & Kier overtog arbejdet. Så gik Wright, Thomsen & Kier til tyskerne for at skaffe sig arbejdet på trods af statens repræsentant, ingeniør Milner.:

Det er det, der er sket efter Milners fremstilling. Enhver kan se, at hans fremstilling og justitsministerens fremstilling ikke begge to kan være rigtige. En af dem må tale usandhed, og jeg må desværre have lov til at sige, at efter alle de redegørelser, redegørelser og redegørelser, vi har fået fra justitsministeren i den senere tid, er min tillid til justitsministerens evne til at opfatte sagen og redegøre klart og rigtigt for den ikke grundmuret. Jeg har større tillid til, at ingeniør Milner har ret.

Nu siges der, at man vil undersøge regnskaberne for at se, om der er grundlag for at kigge på prisovertrædelser. Ja, men her er vi ved noget, som ikke har noget med regnskaberne at gøre. Her er vi ved forsøgt og fuldbyrdet — begge dele — værnemageri af den groveste art. Justitsministeren har i sin redegørelse i går, som han i dag klammer sig til, punkt for punkt, bogstav for bogstav, sagt, at arbejdet fik ikke noget synderlig stort omfang. Wright, Thomsen & Kier udførte kun — jeg tror for 45 000 kr. arbejde og tjente 2 700 kr., det var ikke så farligt. Jeg forstår godt, at posten ikke kan blive større, selvom de fik 14 kr. pr. m³ sand, de flyttede, og et andet firma fik 3 kr. 75 øre, når arbejdet ikke havde større omfang. De havde haft udgifter med at transportere materiellet over og sætte arbejdet i gang. Men det, det drejer sig om, er, at da Wright, Thomsen & Kier efter at have fået afslag fra statens tillidsmand, ingeniør Milner, skaffede sig arbejdet ved at gå til tyskerne,

da så det sådan ud, at man regnede med, at der skulle udføres arbejder til millionbeløb. Det var kolossale befæstninger, tyskerne dengang havde planlagt på Bornholm, og det var Wright, Thomsen & Kiers hensigt at deltage i dette arbejde til de priser, de havde skaffet sig aftale med tyskerne om på tværs af statens tilsynsførende, ingeniør Milner.

Vi har for nylig set, at en københavnsk industrimand er blevet idømt straf for forsøgt værnemageri, hvorved der ikke på nogen måde forelå fuldbyrdelse, men kun forsøg. Her er forsøgt og påbegyndt værnemageri, og så er det ganske irrelevant, at det pågældende arbejde blev standset i tide af grunde, som virkelig ikke tjener til Wright, Thomsens & Kiers ros, men som hidrørte fra, at tyskerne ændrede deres planer. Den sag vil man ikke undersøge. Justitsministeren har erklæret, at hvad Bornholmsagen angår, er der ikke noget at gøre, med hensyn til den kan man ikke gøre noget ansvar gældende. Han har lukket af gennem sin erklæring her i tinget. Han har gjort det i en række andre sager, til trods for at man naturligvis, hvis man indleder efterforskning mod et firma, må tage samtlige dets forhold i betragtning for på grundlag af bedømmelsen af samtlige dets forhold at afgøre, om man vil rejse tiltale, og hvilken form en eventuel tiltale skal have.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft vil afvise dagsordenen, idet han går ud fra, at nu bliver prissagerne undersøgt. Ja, det er muligt, de bliver undersøgt. Jeg stiller mig på forhånd skeptisk overfor denne tillid til, at en sådan undersøgelse gennemføres under den nuværende justitsminister. Jeg gør det, selvom han nok roser sig af, at skønt sagen stammede fra hans forgænger, har han nu sat undersøgelsen igang. Men han satte den først igang for mindre end to måneder siden. Han satte den først igang under tryk af en voldsom opinion, skabt først og fremmest af „Land og Folk“, suppleret af „Frit Danmark“ og tildels „Information“, medens omtrent hele den øvrige presse havde fundet det opportunt at tie stille.

Den højtærede justitsminister var i 1947 af den opfattelse, at det var en skandale, at anklagemyndigheden og daværende justitsminister Elmquist havde besluttet at henlægge sagen, men da han selv kom til, rørte han ikke ved sagen og har, hvis man skal tro hans udtalelser, ikke engang kigget i dens dokumenter, før det begyndte at blive en offentlig skandale som følge af, at